ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 — ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1564

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
26
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 5 ὥ. 58 λ. Δύσις ἡλίου 7 ὥ. 8 λ.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 26.1, ἐλαχ. 15.3. Ὑγρασία δλίγη. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς ἕως μέτριοι. Θάλασσα: Αἰγαῖον Ἰόνιον δλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 762.0

ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ

Η ΠΑΓΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΩΝ ΔΕΣΜΩΝ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

"Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΠΡΟΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ„

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, Ἀπρίλιος. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τῆς γαλλοφώνου «Κεντρικῆς Εὐρώπης» δημοσιεύεται, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ παγίωσις μιᾶς πατροπαραδότου φιλίας», ἐνδιαφέρον ἄρθρον τοῦ Γάλλου δημοσιολόγου κ. Ἀλμπὲρ Μουσσέ. Ὁ κ. Μουσσέ, εἰδικὸς μελετητὴς τῶν βαλκανικῶν ζητημάτων, συγγραφεὺς δοκίμων ἔργων περὶ τῆς Νοτιοσλαυΐας καὶ διαφόρων μονογραφιῶν περὶ τῶν προβλημάτων τῆς Βαλκανικῆς, ἐξετάζει εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον του τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῶν ἑλληνοσερβικῶν σχέσεων καὶ τὰς καταβαλλομένας προσπαθείας διὰ τὴν σύσφιγξίν των ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ κυρίως πεδίου.

Ἀναφέρει ἐν ἀρχῇ τὸ λεχθὲν ὅτι τὴν ἡμέραν «ποὺ θὰ πραγματοποιηθῇ μία βαλκανικὴ συνεννόησις, ἡ σερβοβουλγαρικὴ συμφωνία θὰ εἶνε ὁ ὁριζόντιος ἄξων της, ἡ δὲ ἑλληνοσερβικὴ φιλία θὰ εἶνε ὁ κάθετος ἄξων της».

«Διὰ νὰ μείνωμεν εἰς τὰς γεωμετρικὰς παρομοιώσεις, —λέγει— θὰ ἠδυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν ὅτι αἱ ἑλληνοσερβικαὶ σχέσεις θὰ ἔχουν ὁριστικῶς σταθεροποιηθῇ τὴν ἡμέραν ποὺ θὰ περιορισθῇ ἡ ὀξεῖα γωνία τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖ εἰς τὰς σχέσεις ταύτας τὸ ἀλβανικὸν ζήτημα». Ὅσον καὶ ἂν εἶνε παράδοξος, προκειμένου περὶ τῶν ἑλληνοσερβικῶν σχέσεων, ἡ μνημόνευσις τοῦ ἀλβανικοῦ ζητήματος καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτοῦ ὡς «λανθάνοντος ἀλλὰ μὴ λησμονηθέντος», αἱ περαιτέρω παρατηρήσεις τοῦ κ. Μουσσὲ εἶνε ἐνδιαφέρουσαι καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ὀρθαί:

«Ἀφαιρουμένου τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, λανθάνοντος ἀλλὰ μὴ λησμονηθέντος, αἱ σχέσεις μεταξὺ Βελιγραδίου καὶ Ἀθηνῶν ἐπανήχθησαν, κατόπιν σειρᾶς συμφωνιῶν στρεφομένων περὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς ζώνης τῆς Θεσσαλονίκης —ἐπανήχθησαν αἰσίως εἰς τὴν ἐγκαρδιότητα ὑπὸ τῆς ὁποίας ἦσαν ἐμπεποτισμέναι εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Αἱ προκαταρκτικαὶ συμφωνίαι αἱ συναφθεῖσαι ἐν Βελιγραδίῳ ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου ('Οκτώβριος 1928), ἀναπτυχθεῖσαι καὶ διακριβωθεῖσαι διὰ τῶν πρωτοκόλλων τῶν συνταχθέντων ἐν Γενεύῃ καὶ ὑπογραφέντων ἐν Βελιγραδίῳ κατὰ Μάρτιον τοῦ 1929, ἐξεκαθάρισαν τὸ ζήτημα τῆς θαλασσίας διεξόδου τῆς Νοτιοσλαυΐας ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου. Ὅ,τι ὑπολείπεται νὰ γίνῃ εἶνε λεπτομερειακὴ ἐργασία.

Ἔτσι καὶ ὁ Νοτιοσλαυϊκὸς Τύπος συμμετέσχε μὲ ἰδιάζουσαν προθυμίαν εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, ἐξαίρων ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ μίαν μακρὰν παράδοσιν φιλίας, ἐσφραγισμένης ὑπὸ τραγικῶν ἐπεισοδίων ὡς ὁ ἀποκεφαλισμὸς τοῦ Φιλικοῦ Ἑταίρου Ρήγα τοῦ Φερραίου εἰς Βελιγράδιον (ὅπου μία ὁδὸς φέρει τὸ ὄνομά του).

Καὶ τὴν ἡμέραν ἀκριβῶς τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑκατονταετηρίδος συνεδρίαζεν ἐν Βελιγραδίῳ μία ἐπιτροπὴ ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῶν Ἑλληνικῶν καὶ τῶν Νοτιοσλαυϊκῶν σιδηροδρόμων, ἐπιφορτισμένη νὰ ἐπεξεργασθῇ μίαν συμφωνίαν περὶ θεσπίσεως κατ' εὐθείαν τιμολογίων ἐπὶ τῶν γραμμῶν τῶν συνδεουσῶν τὰς δύο χώρας.

Τοῦτο ἀποτελεῖ νέαν συμβολὴν ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ πεδίου, εἰς τὴν ἑλληνοσερβικὴν προσέγγισιν, συμβολὴν τοσούτῳ μᾶλλον σημαντικὴν καθόσον ἡ συμφωνία αὐτὴ εἶνε ἡ πρώτη τοῦ εἴδους ἡ συναπτομένη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου καὶ συνεπῶς προώρισται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς προηγούμενον καὶ ὡς πρότυπον δι' ἀναλόγους συμβάσεις μετὰ τῆς Βουλγαρίας.

Αἱ βάσεις τῆς συμφωνίας αὐτῆς εἶνε:

Ἡ θέσπισις κατ' εὐθεῖαν τιμολογίων.

Ἡ ἐλάττωσις τῶν κομίστρων διὰ τὰ προϊόντα τῶν ὁποίων ἡ ἀνταλλαγὴ ἐνδιαφέρει ἰδιαιτέρως τὰς δύο χώρας. Τὰ προϊόντα ταῦτα εἶνε, διὰ τὴν Ἑλλάδα: τὰ ὀπωρικά, αἱ ἐλαῖαι, ἡ ὄρυζα, ὁ σάπων, οἱ οἶνοι, ὁ βάμβαξ κλπ. διὰ τὴν Νοτιοσλαυΐαν: τὰ σφάγια, αἱ ὄρνιθες, τὰ ἄλευρα, τὰ μεταλλεύματα, τὰ δέρματα, τὰ ὠά, τὸ βούτυρον, ὁ τυρὸς κλπ.

Τὸ νέον αὐτὸ σιδηροδρομικὸν καθεστὼς εἶνε, τρόπον τινά, τὸ συμπλήρωμα τῶν ἤδη ἰσχυουσῶν συμφωνιῶν περὶ ζώνης τῆς Θεσσαλονίκης, ἀφ' οὗ συμβάλλει εἰς τὴν τακτοποίησιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς συγκοινωνίας. Ἐπέρχεται δὲ τοσούτῳ μᾶλλον ἐπικαίρως διὰ τὴν Ἑλλάδα, καθόσον ἡ Νοτιοσλαυΐα ἐπιζητεῖ νὰ ἀνορθώσῃ τοὺς ἰδίους αὐτῆς λιμένας μὲ τὴν βοήθειαν δασμῶν προτιμήσεως, ἡ δὲ προσέλκυσις τῆς μπανοβίνας τοῦ Ἀξιοῦ πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην κινδυνεύει νὰ ἐξουδετερωθῇ διὰ τῆς κατασκευῆς τῶν γραμμῶν Δουνάβεως—Ἀδριατικῆς, Βελιγραδίου — Ἀδριατικῆς, Βελιγραδίου — Νοτίου Σερβίας. Ἡ σερβικὴ ἔνδοχώρα τοῦ λιμένος τῆς Θεσσαλονίκης ἀπειλεῖται νὰ εὑρεθῇ μίαν ἡμέραν περιωρισμένη εἰς τὴν ἐδαφικὴν λωρίδα τὴν περιλαμβανομένην μεταξὺ Βιτωλίων, Βέλες καὶ Τζεβτζελιᾶς.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ ἑλληνικὴ ἀγορὰ καθίσταται τοσούτῳ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσα διὰ τοὺς Νοτιοσλαύους καθόσον ἡ Αὐστρία, ἐπιθυμοῦσα νὰ προκαλέσῃ ἀναθεώρησιν τῆς ἐμπορικῆς συνθήκης της μὲ τὴν Νοτιοσλαυΐαν, ἐπιδίδεται, ἐν τῷ μεταξύ, εἰς ἕνα «διοικητικὸν ἀπαγορευτισμόν» (μέτρα κτηνιατρικὰ κλπ.), ὅστις καθιστᾷ σχεδὸν ἀδύνατον τὴν εἰσαγωγὴν τῶν σφαγμένων ζώων».

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου παραθέτει πίνακα τῶν ἑλληνικῶν εἰσαγωγῶν, ἐξ οὗ προκύπτει ὅτι ἡ Νοτιοσλαυΐα εἶνε ἡ κυριωτέρα εἰσαγωγεὺς σφαγίων καὶ ἄλλων ζώων εἰς Ἑλλάδα. Καὶ ἐπιλέγει:

«Διὰ τοῦτο, ἡ συμφωνία περὶ τῶν κατ' εὐθεῖαν τιμολογίων θὰ δυνηθῇ ἀφ' ἑνὸς νὰ παγιώσῃ τὴν θέσιν τῶν νοτιοσλαυϊκῶν σφαγίων εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀγορὰν καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐμψυχώσῃ τὴν διαμετακόμισιν πρὸς ἄλλας χώρας, ἐπὶ παραδείγματι τὴν Αἴγυπτον. Τὸ γεγονὸς δὲ αὐτὸ ἀποτελεῖ ἔναν ἐπὶ πλέον κρίκον τῆς οἰκονομικῆς ἐκείνης ἀλληλεγγύης τῶν Βαλκανίων ἐκ τῆς ὁποίας ἀσφαλῶς θὰ πηγάσῃ μὲ τὸν καιρὸν ἡ πολιτικὴ ἀλληλεγγύη».

Ὁ διεθνὴς ἀοἰτης

Ἡ "Διακήρυξις τῶν Διεθνῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου„

"Αἱ ὑποχρεώσεις ὅλων τῶν Κρατῶν πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους„

Μία ἱστορικὴ ἀσόφασις τοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου

Ὅπως ὅλα τὰ ἀνθρώπινα ἔργα, ἔτσι καὶ αἱ συνθῆκαι τοῦ 1919 καὶ 1920, αἱ ὁποῖαι ἐχάραξαν τὰ σύνορα τῆς νέας Εὐρώπης, πολὺ γρήγορα ἀπεδείχθησαν ἀτελεῖς καὶ ἀπεγοητεύσαν ὅλους ὅσοι ἤλπισαν ὅτι αἱ συνθῆκαι αὐταὶ θὰ ἀπετέλουν τὰ θεμέλια μιᾶς εἰρήνης αἰωνίας. Ταχέως κατεφάνη ὅτι τὸ μεταπολεμικὸν καθεστὼς περιέκλειε κινδύνους συρράξεων, ὁ κυριώτερος τῶν ὁποίων ἦσαν αἱ ἐθνικαὶ μειονότητες ποὺ περιελήφθησαν εἰς τὰ νεοσχηματισθέντα ἢ προσαυξηθέντα Κράτη. Αἱ συνθῆκαι περὶ προστασίας τῶν μειονοτήτων, διὰ τῶν ὁποίων ἐνομίσθη ὅτι θὰ ἐξετοπίζετο τὸ κακόν, παραμένουν γράμμα νεκρόν. Ἡ δὲ καταπάτησις των ἔχει διαρέσει εἰς δύο ἀντίπαλα στρατόπεδα τὴν μεταπολεμικὴν Εὐρώπην. Εἷς τὸ πρῶτον ἀνήκουν τὰ Κράτη τὰ περιλαμβάνοντα μειονότητας. Εἷς τὸ δεύτερον ἐκεῖνα τῶν ὁποίων τμήματα ἀπεσπάσθησαν καὶ ἀπετέλεσαν μειονότητας εἰς τοὺς κόλπους ἐχθρικῶν Κρατῶν.

Τὰ Κράτη τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν διαμαρτύρονται διότι οἱ ὁμοεθνεῖς των ὑφίστανται παντοειδεῖς καταπιέσεις, στεροῦνται καὶ τῶν στοιχειωδεστέρων ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, δὲν ἠμποροῦν οὔτε τὴν ἐθνικότητά των νὰ ὁμολογήσουν, οὔτε τὴν ἐθνικὴν των γλῶσσαν νὰ ὁμιλοῦν, οὔτε νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν των. Ἀφ' ἑτέρου, τὰ Κράτη τὰ περιλαμβάνοντα μειονότητας, μὴ ὑποκείμενα εἰς κανένα ἀποτελεσματικὸν ἔλεγχον, οὔτε εἰς ἄλλην διεθνῆ κύρωσιν, ἐπιμαλοῦνται πάντοτε τὸ ἐπιχείρημα τῶν κυριαρχικῶν των δικαιωμάτων, προσπαθοῦν δι' ὅλων τῶν μέσων νὰ ἐλαττώσουν τὴν ἀριθμητικὴν σπουδαιότητα τῶν μειονοτήτων τὰς ὁποίας περικλείουν καὶ γενικῶς ἐφαρμόζουν καθεστὼς καταπιέσεως καὶ ἀφαιρέσεως τοῦ ἐθνισμοῦ τῶν μειονοτήτων.

Ἡ δυσάρεστος αὐτὴ πραγματικότης ἐνέπνευσεν εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου μίαν πολύκροτον «Διακήρυξιν τῶν Διεθνῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου». Ἡ διακήρυξις αὐτή, συνταχθεῖσα κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον τοῦ Ἰνστιτούτου εἰς Μπρὰϊαρκλιφ Λόντζ, παρὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην, εἶνε σπουδαιότατον ἔγγραφον, ἐν ἀπὸ τὰ πολυτιμότερα δημιουργήματα τοῦ διεθνοῦς δικαίου, μία συμπληρωματικὴ καὶ ἀνταξία συνέχεια τῆς «Διακηρύξεως τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τοῦ Πολίτου» τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ διακήρυξις αὐτὴ ἀπετέλεσε καὶ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῶν Καταστατικῶν Χαρτῶν ὅλων τῶν δημοκρατουμένων Κρατῶν. Καθορίζει τὰ ἀκαταπάτητα δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου μέσα εἰς τὸ Κράτος ὅπου ζῇ. Ἀλλὰ ποῖα εἶνε τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου μέσα εἰς τὴν διεθνῆ κοινωνίαν;

Οἱ ἐπιφανεῖς διεθνολόγοι, οἵτινες ἀπαρτίζουν τὸ Ἰνστιτοῦτον, δὲν προέβησαν εἰς τὴν διατύπωσιν ἰδικῶν των ἐπινοήσεων. Ἔλαβον ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς μέχρι τοῦδε συναφθείσας συνθήκας, ὅπου τὰ δικαιώματα αὐτὰ ἀναγνωρίζονται ρητῶς εἰς τὸ ἄτομον. Ἔλαβον ἐπίσης ὑπ' ὄψει τὰς περὶ πολιτικῶν ἐλευθεριῶν διατάξεις τῶν διαφόρων Συνταγμάτων, καθὼς καὶ τὰς συνθήκας εἰρήνης τοῦ 1919 καὶ τοῦ 1920. Καὶ ἁπλισμένοι μὲ πλῆθος ἀκολουθίαν ἐπιχειρημάτων, ἔθεσαν ὡς βάσιν τὴν διαπίστωσιν ὅτι «ἡ νομικὴ συνείδησις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἀπαιτεῖ τὴν ἀναγνώρισιν εἰς τὸ ἄτομον δικαιωμάτων ἐξαιρουμένων πάσης προσβολῆς ἐκ μέρους τοῦ Κράτους».

Ἰδού, τώρα, ἡ διακήρυξις των:

«Ἄρθρον 1.—Εἶνε καθῆκον παντὸς Κράτους ν' ἀναγνωρίζῃ εἰς πᾶν ἄτομον ἴσον δικαίωμα ἐπὶ τῆς ζωῆς, ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας, καὶ νὰ παραχωρῇ εἰς ὅλους, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους του, πλήρη καὶ ὁλόκληρον προστασίαν τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, ἄνευ διακρίσεως ἐθνικότητος, φύλου, ράτσας, γλώσσης ἢ θρησκείας.

Ἄρθρον 2.—Εἶνε καθῆκον παντὸς Κράτους ν' ἀναγνωρίζῃ εἰς πᾶν ἄτομον ἴσον δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐλευθέρας ἀσκήσεως, τόσον δημοσίας ὅσον καὶ ἰδιωτικῆς, πάσης πίστεως, θρησκείας ἢ δοξασίας, τῆς ὁποίας ἡ ἄσκησις δὲν θὰ εἶνε ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὰ χρηστὰ ἤθη.

Ἄρθρον 3.—Εἶνε καθῆκον παντὸς Κράτους ν' ἀναγνωρίζῃ εἰς πᾶν ἄτομον ἴσον δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐλευθέρας χρήσεως τῆς γλώσσης τῆς ἐκλογῆς του καὶ τῆς διδασκαλίας ταύτης.

Ἄρθρον 4.—Οὐδὲν δικαιολογητικὸν ἐξαγόμενον, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ φύλου, τῆς ράτσας, τῆς γλώσσης, τῆς ἐθνικότητος ἢ τῆς θρησκείας παρέχει δικαίωμα εἰς τὰ Κράτη νὰ ἀρνηθοῦν εἰς οἱονδήποτε ἐκ τῶν ὑπηκόων των τὰ ἰδιωτικὰ καὶ τὰ δημόσια δικαιώματα, ἰδίως δὲ τὴν εἴσοδον εἰς τὰ ἱδρύματα δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν ἄσκησιν διαφόρων οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων, ἐπαγγελμάτων καὶ βιομηχανιῶν.

Ἄρθρον 5.—Ἡ προβλεπομένη ἰσότης δὲν πρέπει νὰ εἶνε δογματική, ἀλλὰ οὐσιαστική. Ἀποκλείει πᾶσαν διάκρισιν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον.

Ἄρθρον 6.—Οὐδὲν Κράτος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ στερήσῃ, πλὴν διὰ λόγους ἐξαγομένους ἐκ τῆς γενικῆς νομοθεσίας του, τῆς ἐθνικότητός των ἐκείνους τοὺς ὁποίους, διὰ λόγους φύλου, ράτσας, γλώσσης ἢ θρησκείας, δὲν δύναται νὰ στερήσῃ τῶν ἐγγυήσεων τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ προηγούμενα ἄρθρα».

Αὐτὸ εἶνε τὸ περιεχόμενον τῆς Διακηρύξεως τῶν διεθνῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου.

Ἡ ἀξία της συνίσταται κυρίως εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι διεθνοποιεῖ ὡρισμένα δικαιώματα τοῦ ἀτόμου, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε ἐθεωροῦντο, οὕτως εἰπεῖν, ἐθνικά, περιωρισμένα εἰς ἓν καὶ μόνον Κράτος. Τώρα ἡ διακήρυξις γενικεύει ἤδη τὸ καθῆκον τοῦ Κράτους ὅπως σέβεται καὶ προστατεύῃ ὡρισμένα δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου. Ἀναγνωρίζει ἕνα ὡρισμένον ἐλάχιστον ὅριον δικαιωμάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόλαυσις δέον νὰ ἐξασφαλίζεται εἰς πᾶν ἄτομον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους παντὸς Κράτους.

Εἶνε προφανὲς ὅτι ἡ Διακήρυξις αὐτή, συγκρινομένη πρὸς τὰς συνθήκας περὶ προστασίας τῶν μειονοτήτων, παρουσιάζει ἀναμφισβήτητα πλεονεκτήματα.

Ἀλλὰ τίθεται τὸ ἐρώτημα: Ὑπὸ ποίαν μορφὴν θὰ υἱοθετηθῇ ἡ Διακήρυξις αὐτὴ ὑφ' ὅλων τῶν Κρατῶν τοῦ κόσμου καὶ πῶς θὰ ἐφαρμοσθῇ, ἀφοῦ δὲν προβλέπει καμμίαν κύρωσιν;

Εἰς τὸ ἐρώτημα ἀπαντᾷ ὁ κ. Ἀντρὲ Μαντελστράμ διὰ μελέτης του δημοσιευομένης εἰς τὸ «Διεθνὲς Πνεῦμα», τὸ περιοδικὸν τὸ ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Κάρνεζι διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς εἰρήνης. Οὗτος συνιστᾷ τὴν παραδοχὴν τῆς Διακηρύξεως ὑπὸ μορφὴν διεθνοῦς συμφώνου κατ' εἰκόνα τοῦ συμφώνου Μπριὰν—Κέλλογκ. Καὶ ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι, παρὰ τὴν ἔλλειψιν θεσπισμένων κυρώσεων, ἡ Διακήρυξις δὲν θὰ εἶχεν ἀκαδημαϊκὸν ἁπλῶς χαρακτῆρα, ἀλλὰ θὰ προσέκτα οὐσιαστικὴν δύναμιν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ διάφορα Κράτη θὰ εἶχαν τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον νὰ ἐπεμβαίνουν καὶ ἔξω τῶν συνόρων των καὶ νὰ ἀντιδροῦν κατὰ τῆς παραβιάσεως τῶν στοιχειωδῶν δικαιωμάτων τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου ὁπουδήποτε καὶ ἂν ζῇ, οἱανδήποτε γλῶσσαν καὶ ἂν ὁμιλῇ ἢ θρησκείαν πρεσδεύῃ, οἱασδήποτε φυλῆς καὶ ἂν εἶνε.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν ὀπ σελίδα)

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

ΤΟ "ΓΚΟΛΦ-ΣΤΡΗΜ„ ΚΑΙ ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΟΥ

ΠΟΣ ΘΑ ΑΠΟΚΤΗΣΩΜΕΝ ΔΥΟ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΔΡΑΧΜΑΣ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ!

Γίνεται πολὺς λόγος, κάθε τόσον, περὶ τοῦ «Γκὸλφ-Στρήμ», τοῦ χιλιαρροῦ θαλασσίου ρεύματος, τὸ ὁποῖον ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν διώρυγα τῆς Φλωρίδος, διασχίζει τὸν Ἀτλαντικὸν σὰν ἐσάρπα ἀπὸ νοτιοδυσμῶν πρὸς βορειανατολὰς καὶ φθάνει εἰς τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Εὐρώπης, μεταδίδον εἰς αὐτὰ τὴν γλυκύτητα ἐκείνην τοῦ κλίματος ποὺ τὰ χαρακτηρίζει καὶ ποὺ εἶναι συνέπεια τῆς ἐπιβλητικῆς μάζης θερμοῦ ὕδατος, τὸ ὁποῖον μεταφέρεται ὑπὸ τοῦ ρεύματος.

Πράγματι, τὸ νερὸ αὐτό, ἀθούμενον ὑπὸ τῶν ἐτησιῶν ἀνέμων κατὰ μῆκος τοῦ ἰσημερινοῦ, μεταξὺ τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀμερικῆς, εἰσδύει εἰς τὸν κόλπον τοῦ Μεξικοῦ, θερμαίνεται ἐκεῖ λόγῳ τῆς παρατεταμένης ἐπαφῆς του μὲ διακεκαυμένας ἀκτὰς καὶ ἐξέρχεται ὁρμητικὸν διὰ τῆς διώρυγος τῆς Φλωρίδος, μεταξὺ Φλωρίδος καὶ Κούβας.

Ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἠγνοεῖτο ἡ πρωταρχικὴ αὐτὴ αἰτία τοῦ μεγάλου θαλασσίου ρεύματος, μέχρι δὲ τοῦ 1850 περίπου οἱ γεωγράφοι ἀπέδιδον τὴν δύναμίν του εἰς τὰ ἐκβαλλόμενα ὕδατα τοῦ Μισσισιπῆ, ὁ ὁποῖος ρίχνει τὰ νερά του μέσα εἰς τὸν κόλπον τοῦ Μεξικοῦ. Ὅταν ὅμως μηχανικοὶ ἐμέτρησαν τὸ θαλάσσιον ρεῦμα καὶ τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ, ἐξηκρίβωσαν ὅτι τὸ πρῶτον ἦτο δύο χιλιάδες καὶ πλέον φορὲς μεγαλύτερον ἀπὸ τὸ δεύτερον: ἦτο συνεπῶς ἀδύνατος ἡ διατήρησις τῆς παλαιᾶς ἐξηγήσεως· τὴν νέαν ἐξήγησιν ἔδωκεν ὁ διάσημος Ἀμερικανὸς ναυτικὸς Μῶρι.

Τὸ «Γκὸλφ-Στρὴμ» ἐκβάλλει, τρόπον τινά, ἑκατὸν δισεκατομμύρια τόννους ὕδατος καθ' ὥραν. Δεδομένου δὲ ὅτι ἡ θερμοκρασία τῶν ὑδάτων του εἶναι πάντοτε ἀνωτέρα ἀπὸ τὴν θερμοκρασίαν τῶν ψυχροτέρων ὑδάτων, ἀνάμεσα εἰς τὰ ὁποῖα ρέει, χορηγεῖ ὡς ἀγωγὸς ποσοῦ θερμότητος σχεδὸν ἀπιστεύτου· ἡ ποσότης αὐτὴ ἀνέρχεται εἰς 39.500.000.000.000.000.000 θερμίδας ἡμερησίως. Εἶναι, λοιπόν, εὐνόητος ἡ ἐπενέργεια τοῦ θερμοῦ ρεύματος ἐπὶ τῶν κλιμάτων τῶν περιοχῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, τῶν ὁποίων αἱ ἀκταὶ λείχονται ὑπὸ τῶν ὑδάτων του. Διὰ τὸν ἴδιον λόγον αἱ ἐδιακυμάνσεις τοῦ ρεύματος ἀσκοῦν ἀντίκτυπον ἐπὶ τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν αὐτῶν τῶν περιοχῶν. Ποιὰ εἶναι ἡ πρώτη αἰτία αὐτῶν τῶν διακυμάνσεων;

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν ὀπ σελίδα)

Περίπαλοι στὴν Πελοπόννησο

Τουρισμὸς

Τοῦ κ. Ἀρίστου Καμπάνη

Ἡ περιηγητικὴ κίνησις αὐξάνει. Ἰδοὺ τί μανθάνομεν ἀπὸ μίαν προσφάτως δημοσιευθεῖσαν στατιστικήν. Ἀλλ' οἱ περιηγηταὶ ποῦ μᾶς ἐπισκέπτονται συνήθως εἶναι Ἀμερικανοὶ καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ περιηγηταὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποῦ δὲν ἀφίνουν ἴχνη τῆς διαβάσεώς των.

Γνωσιὸς ἀρχαιοπώλης μοῦ ἔλεγεν ἄλλοτε εἰς τὴν Αἴγυπτον: «Δὲν ὑπάρχουν ὑπολογίσιμοι περιηγηταὶ ἄλλοι ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους καὶ τοὺς Γερμανούς. Ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς παλαιοὺς πολιτισμοὺς καὶ τ' ἀρχαῖα μνημεῖα προσιδιάζει μόνον εἰς τὰ ἔθνη ποῦ ἔχουν παλαιὰν ἀριστοκρατίαν. Ὑπάρχουν, βέβαια, καὶ ἐξαιρέσεις εἰς τὸν κανόνα. Ἐνίοτε καὶ ἀπὸ τὰ...νεόπλουτα ἔθνη μᾶς ἔρχονται περιηγηταὶ αἰσθανόμενοι καὶ ζητοῦνιες πρὸς ἀγορὰν μικρὰ φορητὰ ἀντικείμενα (κανένα σκαραβαῖον τῆς μισῆς λίρας λ.χ.). Ἀλλὰ «πράξεις» σοβαρὰς δὲν κάνεις παρὰ μὲ τοὺς Λόρδους καὶ τοὺς Γερμανοὺς συγγενεῖς. Ἔπειτα ὁ Ἀμερικανὸς περιηγητής, πλουτήσας μπακάλης ἢ διευθυντὴς «φρουταρίας», περνάει πάντοτε μὲ σιδηροδρομικὴν ταχύτητα. Σὲ δύο - τρεῖς ἡμέρες βλέπει (δῆλα δὴ δὲν βλέπει) ὅλην τὴν Αἴγυπτον».

Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ συμβαίνει εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι πολὺ χειρότερον. Οἱ «περιηγηταὶ» ἔρχονται μὲ τὸ ὑπερωκεάνειον εἰς τὸ Νέον Φάληρον. Ἀποβιβάζονται εἰς τὴν ἐξέδραν μὲ τὸ κλασσικὸ κοδὰκ καὶ δλίγα... σάνδουϊτς, ἀνεβαίνουν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν διὰ νὰ προγευματίσουν, χαζεύουν ἔπειτα λίγο εἰς τὰ μουσεῖα καὶ ἐπισκέφουν εἰς τὸ πλοῖον συναποκομίζοντες σπουδαίας ἀγοράς: Μερικὰ ἄνθη καὶ μικρὸν ἐκμαγεῖον τῶν Χαρίτων...τοῦ Κανόβα ἢ καμμιὰ τσάντα χωριάτικη. Ἐὰν τὸ ὑπερωκεάνειον ἀναβάλῃ τὴν ἀναχώρησίν του, κοιμῶνται εἰς τὸ πλοῖον, ξαναβγαίνουν διὰ νὰ κάμουν ἕνα περίπατον, ἀλλὰ γυρίζουν πάλιν νὰ γευματίσουν εἰς τὸ πλοῖον. Ποία ἡ ὠφέλεια ἀπὸ τέτοιον περιηγητισμόν; Ὑγιεινή; Καμμία ἢ σχεδόν... Ἠθική; Ἐπίσης καμμία. Διότι οἱ περιηγηταὶ ἔχουν μύτην καὶ μάτια διὰ νὰ ἰδοῦν καὶ νὰ δοφαρνθοῦν τοὺς «ὠδωδότας κύνας» ποῦ εἶναι κατεσπαρμένοι εἰς τὴν παραλίαν ἀπὸ Νέον Φαλήρου μέχρι Τζιτζιφιῶν.

Κατὰ τὴν εἰκοσαήμερον τελευταίαν ἐκδρομήν μου εἰς Πελοπόννησον, εἶδα καὶ μερικοὺς περιηγητάς παλαιοτέρου τύπου. Εἶδα μερικοὺς Ἄγγλους εἰς τὰς Μυκήνας καὶ δύο γεωλόγους Γερμανοὺς εἰς τὴν Ἰθώμην, οἱ ὁποῖοι ἐπρόκειτο νὰ μεταβοῦν ἔπειτα εἰς Ταΰγετον πρὸς μελέτην τῶν ἐκεῖ «ρρσάτων». Εἶδα καὶ ἐπαγγελματίας ἀρχαιοκαπήλους νὰ τοὺ

θήνας. Οι ικμιθήκιοροι και οι άλλοι εἶνε απαρηγόρητοι.

ΜΙΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΠΕΡΙ ΑΘΩ

Εἰς τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν «Τὸ ἐβδομοσιθήκιον» ἐστάλησαν πρόσφατα ἐρωτήματα πρὸς ὅλους τοὺς ἐπιφανεῖς φιλοσόφους, εὐφυΐσεως πράγματα διὰ τοὺς μονοχρόους τοῦ Ἄγκυρα Ὅσους καὶ τὸν κόνδυνον τῆς ἐξελείψεως των. Καὶ ἰδοὺ μὲν κάποιος αὐτὸς εἶναι φαντασμός. Ἀλλ' εἶναι φαντασμάτισα ἀληθὲς ὅπου καὶ ἀνατόλεται διὰ τοῦς τοὺ καὶ ἐπιφανεῖς ἐπιστρέφουν τὸ Ἄγκυρ Ὅσος, δεν προλαμβάνει ἡ ἐν λόγῳ ἀπάντησις πρὸ τῆς κατηγορίας τῶν ἀνεγκλήτων καὶ τοῦ πλούτου των. Ἀλλὰ διατί μόνον Τσῶρτσιλ; Ὁ μονοτυπὸς βίος εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶνε ἐπιφανὴς διὰ τοὺς περισσοτέρους τῶν σημερινῶν θεοδιοικητικῶν κανόνων. Καὶ εἰς ὅρους, ἀφορῶντας τὴν ἔκρυσιν τοῦ κατελθόντος ἐσοδήματος, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἔμφασις ἡ ὑπόλοιπος δάξαν Μυγχάνεται Ἄγγλος ἀντικαταστάτης. Ἀντίστοιχος δ' ἡμῖν τοῦτον ἐπιτρέπεται ἡ ἐν Δονδίνῳ ἐπιφανὴς δι' ἐμέτρα νὰ εἰς σκέπει εἰς δὸν ἐπιφανὴς τὴν χάρις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἄθω τεμαχίσματα ὀρ τὰ διοικοσιθήκια τὰ εἰς τὰ ἀγγλικὰ περιοδικά.

Παρὰ τὰ ἐγχθέντα μέτρα, ἐφ' ὅσον ἡ κίνδυνος τῆς ἀφύξεως ἐνόσω ἀπὸ τὴν ἀπειροκαλίαν τῆς παραγωγῆς τῆς Ἀκρίτης καὶ ἄλλων τινῶν περιφερειῶν, φυσικὰ, τὸ ἔργον τῆς κατεπροφῆς τοῦ ἀσφίγγ δὲν ἤμισυ, διὰ διαφόρους λόγους, νὰ εἶνε ἀπόλυτος ἀποτελεσματικόν. Ἐν' ἴσον ἔμπιστο ἡ ἐνέργειά του ἐπιμελόφωνου πετρωτοῦ εἰς τινας περιφερείας, πρέπει νὰ καταλήφῃ ἀφοδίως πᾶσα ἔνοικη φροντὶς διὰ τὴν κατεπικεφαλὴν τοῦ κακοῦ, διὰ νὰ μὴ συνέβῃ ἄλλο γέγονος ἄλλου, μὲ τὴν ἀνοργάνωτον καὶ ατελοποίησιν τῶν ἀπαραιτήτων μέτρων ὑπερασπίσεως. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας δὲ ἐφοδίσῃ σύντομος τοὺς γεωργοὺς συστικωμένους μὲ ἀνάλογον φάρμακον διὰ φλογερὰν καὶ ἐς ληφθοῦν ἅλα τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα πρὸς πρόληψιν ἐπικινδύνου ἐπιφάνειας κατὰ τῶν ἀκρίδων καὶ κατὰ τῶν προσέτι ἐπιφανειῶν.

Οἱ κάτοικοι Νικαίας χρεωστοῦν τὴν καταπληκτικὴν ὑγείαν τοῦ πληθυσμοῦ των εἰς τὸ ἐξαιρετικὸν κλῖμα τῆς πόλεως των, ἐλεγεῖον ἡ ἐξαιρετικὴ ἀγαθὴ ἀπόδοσις τῶν ἐπιτηδείων ἀρχῶν διὰ τοὺς ἀνυπάρκτους ἀγῶνας τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς ἀποφυγῆς τῶν ἐπιδημιῶν. Ὁ κ. Μαρσέλ Πανιόλ, ὁ ἀκαδημαϊκὸς καὶ ἐκλεκτὸς συγγραφεύς, ἐβεβαίωσε ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἐξήγησις εἶνε ἡ μόνη ἐπιστημονικὴ καὶ ἀληθὴς ἐξήγησις τοῦ φαινομένου.

Εἰς τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν «Τὸ ἐβδομοσιθήκιον» ἐστάλησαν πρόσφατα ἐρωτήματα πρὸς ὅλους τοὺς ἐπιφανεῖς φιλοσόφους, εὐφυΐσεως πράγματα διὰ τοὺς μονοχρόους τοῦ Ἄγκυρα Ὅσους καὶ τὸν κόνδυνον τῆς ἐξελείψεως των. Καὶ ἰδοὺ μὲν κάποιος αὐτὸς εἶναι φαντασμός. Ἀλλ' εἶναι φαντασμάτισα ἀληθὲς ὅπου καὶ ἀνατόλεται διὰ τοῦς τοὺ καὶ ἐπιφανεῖς ἐπιστρέφουν τὸ Ἄγκυρ Ὅσος, δεν προλαμβάνει ἡ ἐν λόγῳ ἀπάντησις πρὸ τῆς κατηγορίας τῶν ἀνεγκλήτων καὶ τοῦ πλούτου των. Ἀλλὰ διατί μόνον Τσῶρτσιλ; Ὁ μονοτυπὸς βίος εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶνε ἐπιφανὴς διὰ τοὺς περισσοτέρους τῶν σημερινῶν θεοδιοικητικῶν κανόνων. Καὶ εἰς ὅρους, ἀφορῶντας τὴν ἔκρυσιν τοῦ κατελθόντος ἐσοδήματος, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἔμφασις ἡ ὑπόλοιπος δάξαν Μυγχάνεται Ἄγγλος ἀντικαταστάτης. Ἀντίστοιχος δ' ἡμῖν τοῦτον ἐπιτρέπεται

...εσώρεις κένσι του σιδηροφράκτου, τὸ ὁποῖον ἐκλείει ἐντὸς τοῦ ἐργου.

—Σὰς ἐπιτ... Ἐνῶ ἄν... Ἤτανε νὰ... ἄτιτο νὰ μὴ σταμάνη τὴν ἐρατὰ μου... Ἤνα... ἤτανε νὰ λειτρὰ τοῦ νοφικοῦ μου... Ὁ ἀγγρεὶς Γέλλο, ποντγκτὲ μὲ Ἀφιτῆτε ἐπιστολὴ.

Ὁ σπιτογερὸς Κίνοβ κατεπιάχησεν ποὺ τῆς κατωτέρω τῆς τρομώδους πλάσεως τοῦ κα: ὁ ἀέρας, ἔλεγεν, τὸ καθίστατο τὸν ὅς σπιούνος μιᾶς κατηγορουμένης κατασκ... που ἤνεν κάθε ἡ ἐκατοντάρα προστάτις μιᾶς θλιβερᾶς γυναικὸς ἀκολουθοῦσε ὅπὸ τὴς κα... ἐπιστασίαν τοῦ ἀστυνομικοῦ, τῆς ὁποίας ἐν ἔργον ἦνε ἡ ἐπιτήρησις τῆς ἀτόμου ἐν τῷ σκοπῷ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐκ νέου ἐπιβολὴν ποινῆς.

Ἀλλ' ἐνῶ ἀπὸ καιρὸ ἡ Μάτα Χάρι ἔκαμνε ἀκριβῶς ὅπως ἐπρόσταττεν ὁ ἀστυνόμος, ἐκείνη ἐξηφανίσθη ἀπὸ τὸν ὁρίζοντα τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς κοινωνίας.

Καὶ ἐνίοτε ἐφαντάζετο ὅτι ἔβλεπε τὸν σπιτωνόβολον.

—Μὴν ἔμπορεῖτε νὰ ἀρνηθῆτε, κύριε ἀστυνόμε, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀθῴας γυναικός. Μὴν ἔβλεπε τὸν ἀστυνόμον ἐκεῖνον ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου, ὁ ὁποῖος ἐπέβαινε μετ' αὐτῆς ἀπὸ τὸ Λονδῖνον εἰς τὸ Παρίσιον, ὅτε ἐπρόκειτο νὰ συλλάβῃ τὸν ἄνδρα τῆς ἀπατεῶνα;

Ἀλλ' ἐνῶ ἐκείνη ἐφαντάζετο ὅτι ἔβλεπε τὸν ἀστυνόμον, ἐκεῖνος ἐκοιμᾶτο ἥσυχος εἰς τὸ σπίτι του.

Τὸ διαστύρωμα δὲ κρίνη περὶ τῆς ἀθῳότητος αὐτοῦ τοῦ ἀτόμου ἀπορρίπτον τὴν κατηγορίαν τῆς ἀπάτης. Προφανῶς ἔχουν δὲ τὰ χρήματα ἀπεσταλησαν ἀπὸ τὸν ἀφηγοῦ τῆς ψευδωνύμου καταστασίας ἐν Ἀμερικῇ.

—Βεβαίως. Τὰ χρήματα προήρχοντο ἀπὸ τὴν Ὀλλανδίαν, ἀπὸ ἕνα τῶν μεγαλυτέρων ἐμπορικῶν οἴκων τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ ἡ ἀπάτη ἐπέτυχε μόνον ἐν μέρει. Ἐπρόκειτο νὰ ἐξαπατήσουν τὸν Ἰωσήφ.

Ὁ ἀφηγητὴς ἔπαυσε διὰ μίαν στιγμὴν τὴν ἀνασκόπησιν τῶν ἀναμνήσεών του καὶ ἐκύτταξε τὸν ἀκροατήν του. Ἐκεῖνος ἐφαίνετο ἐντελῶς ἀδιάφορος διὰ τὴν ἀπάτην τοῦ Ἰωσήφ.

—Ἐπρόκειτο νὰ ἐξαπατήσουν τὸν Ἰωσήφ, ἐπανέλαβεν ὁ ἀφηγητής, ἀλλὰ ἡ ἀπάτη ἀπέτυχε μόνον ἐν μέρει. Ἐπρόκειτο νὰ ἐξαπατήσουν τὸν Ἰωσήφ

ΠΡΩΤΑ ΩΡΑ 5η

ΕΞΑΠΛΟΥΤΑΙ ΟΣΗΜΕΡΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΣ Η ΛΑΪΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΝΔΙΑΣ Ο "ΧΡΟΝΟΣ,, ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΔΙΑΒΛΕΠΕΙ ΑΝΑΜΙΞΙΝ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὸ κίνημα τοῦ Γκάντι εἰς τὰς Ἰνδίας ἐπεκτείνεται καθ' ἡμέραν προκαλοῦν σοβαρὰς ἀνησυχίας.

Σήμερον ἐγένοντο νέαι συρράξεις εἰς τὰ χρυσωρυχεῖα. Ἡ ἀστυνομία ἠναγκάσθη νὰ πυροβολήσῃ ἐναντίον τῶν ἀπεργῶν, οἵτινες ἐπετέθησαν κατ' αὐτῆς. Ἐκ τῆς συμπλοκῆς ταύτης ἐφονεύθησαν καὶ ἐτραυματίσθησαν εἴκοσιν Ἰνδοί. Ὁ Γαλλικὸς τύπος μελετᾷ ἀποφεύγει προβλέψεις, ἐλλείψει σαφεστέρων ἀγγλικῶν πληροφοριῶν, ἀφιερώνει μακρὰ ἄρθρα εἰς τὴν Ἰνδικὴν περιπέτειαν τονίζων τοὺς κινδύνους γενικῶς τῶν πολυμόρφων ἐπιρροῶν τῆς Δύσεως εἰς τὰς Ἰνδίας.

Ὁ «Χρόνος» νομίζει ὅτι εἶνε περιττὸν ν' ἀποκρύπτεται ἡ σοβαρότης τῆς καταστάσεως εἰς τὰς Ἰνδίας.

«Ἂν ἡ Ἀγγλία, γράφει, δὲν θραύσῃ τὴν ἀντίστασιν, αἱ Ἰνδίαι θὰ διολισθήσουν εἰς ἀναρχίαν τρομερὰν διὰ τὸ Βρεττανικὸν καθεστώς. Ἡ μὴ καταδίωξις τοῦ Γκάντι ηὔξησε τὸ γόητρον αὐτοῦ, ὁ ἐρεθισμὸς μετεδόθη εἰς τὰς μάζας καὶ ἡ τακτικὴ τῆς ἁπλῆς ἀπειθαρχίας ἐξελίσσεται μοιραίως εἰς αἱματηρὰν ἐπανάστασιν ἐξαπλουμένην εἰς ἁπάσας τὰς περιφερείας τῶν Ἰνδιῶν. Οὐδεὶς δύναται νὰ μείνῃ ἀδιάφορος ἐνώπιον τοιαύτης κρίσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀρχίζει διαφαινομένη ἡ ἀναμίξις τοῦ μπολσεβικισμοῦ.

ΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΩΞΙΝ ΤΟΥ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΠΑΡΑΓΓΕΛΘΕΝΤΑ ΤΕΣΣΑΡΑ ΕΙΔΙΚΑ ΠΛΟΙΑ ΑΠΕΔΕΙΧΘΗΣΑΝ ΑΧΡΗΣΤΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΚΟΠΟΝΑΥΤΟΝ

Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκοινώθη ὅτι περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου ἀναμένονται νὰ καταπλεύσῃ ἐξ Ἰταλίας τὸ πρῶτον ἐκ τῶν 4 παρεγγελθέντων καταδιωκτικῶν τοῦ λαθρεμπορίου πλοίων.

Πληροφορούμεθα σχετικῶς ὅτι μεταξὺ τῶν ὑπουργείων Ναυτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν διεξάγονται συνεννοήσεις διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν πλοίων εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν, διότι ταῦτα ἐκρίθησαν ὡς ἀκατάλληλα διὰ τὴν δίωξιν τοῦ λαθρεμπορίου. Τοῦτο δὲ διότι τὰ πλοῖα ταῦτα ἐπειδὴ εἶνε μικρᾶς χωρητικότητος, μόνον 30 τόννων, δὲν δύνανται ν' ἀνθέξουν εἰς τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας, αἴτινες λόγῳ τῶν ρευμάτων εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον ταραχώδεις. Ἐπίσης διότι ἡ συντήρησις των ἀπαιτεῖ 100 χιλιάδας δρ. μηνιαίως, ἐνῷ διὰ τὰ χρησιμοποιούμενα δενζινόπλοια ἀπαιτοῦνται μόνον 30000. Ἄλλως τε διὰ τὰς ζημίας τῶν δενζινοπλοίων βαρύνονται οἱ πλοιοκτῆταί των, ἐνῷ τῶν καταδιωκτικῶν τὸ Δημόσιον.

Ἀφ' ἑτέρου ἕκαστον καταδιωκτικὸν θὰ ἔχῃ ἀνάγκην μεγάλου πληρώματος, ἤτοι α' καὶ β' πλοιάρχων, μηχανικῶν κλπ. ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ σήμερον χρησιμοποιούμενα τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν εἰμὴ ἐλαχίστους ἄνδρας.

Συνεπείᾳ τῶν ἀνωτέρω δυσχερειῶν, θεωρεῖται βέβαιον ὅτι δὲν θὰ χρησιμοποιηθοῦν πλέον ὡς καταδιωκτικά, ἀλλὰ θὰ τεθοῦν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ναυστάθμου καὶ θὰ χρησιμοποιοῦνται μόνον διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἐπισήμων, λόγῳ τῆς μεγάλης πολυτελείας των, ὁσάκις παρίστανται ἀνάγκη.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΘΑ ΕΠΙΔΙΩΞΗ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΥΡΥΤΕΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Καθ' ἃ μᾶς ἀνεκοινώθη ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κατὰ τὴν συγκροτηθησομένην συσκέψιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ πρὸς καθορισμὸν τῆς γεωργικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, τοῦτο θὰ ζητήσῃ ὅπως εἰς τῶν πρωταρχικῶν δρων τοῦ νέου προγράμματος θεωρηθῇ καὶ τὸ ζήτημα τῆς γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Τὸ ὑπουργεῖον θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἀπόψεώς του ταύτης καθόσον ἔχει τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας τῆς χώρας ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου, περὶ τῆς ὁποίας μόνον ἀπὸ τινος ἤρχισε νὰ λαμβάνεται ποιά τις μέριμνα. Κατὰ τὸ καταρτισθὲν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου σχέδιον, πλὴν τῆς γεωργικῆς μορφώσεως ἡ ὁποία ἀπεφασίσθη νὰ παρέχηται εἰς τοὺς ἀποφοίτους τῶν δημοτικῶν σχολείων, δέον νὰ ἱδρυθοῦν καὶ εἰδικὰ σχολεῖα γεωργικὰ εἰς τὰ ὁποῖα νὰ φοιτοῦν νέοι γεωργοὶ ἡλικίας 16—18 ἐτῶν πρὸς πρακτικὴν ἐξάσκησιν αὐτῶν. Πλὴν τούτου τὸ σχέδιον προβλέπει εἰς τὴν σύστασιν εἰδικῶν σχολῶν εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἐπαιδεύωνται οἱ ἀπόφοιτοι τῶν πρακτικῶν σχολείων, προκειμένου νὰ σει.

Θ' ΑΡΧΙΣΗ
ΣΥΝΤΟΜΩΣ Η ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΠΑΘΩΝ

Κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὁ ὑφιστουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Παπαδάτος πρόκειται νὰ συνεργασθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆ διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς καταβολῆς τῶν ἀποζημιώσεων τῶν πολεμοπαθῶν.

Σχετικῶς, ἐδόθη χθὲς τὴν νύκτα τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν:

«Δημοσιευθέντος τοῦ Νόμου «περὶ ἀπαγορεύσεως ἐκχωρήσεων καὶ κατασχέσεων ἐπὶ τῶν δυνάμει τοῦ Νόμου 4278 καὶ τοῦ Διατάγματος τῆς 20 Αὐγούστου 1929 καταβαλλομένων πολεμικῶν ἀποζημιώσεων» συνεπείᾳ τῆς ἰσχ μέχρι σήμερον ψηφίσεως τοῦ ὁποίου εἶχε καθυστερήσει ἡ πληρωμὴ τῶν πολεμοπαθῶν, ἤρξατο ἤδη ἡ σύνταξις ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν καταστάσεων πληρωμῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου τούτου.

Ἐντὸς δεκαημέρου ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἔχωσι σταλῇ πρὸς πληρωμὴν ἅπασαι αἱ μέχρι σήμερον ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις, ἀνερχόμεναι εἰς εἴκοσι δύο χιλιάδας, 22.000».

ΑΝΤΙΚΑΤΕΣΤΑΘΗΣΑΝ ΠΑΝΤΑ ΣΧΕΔΟΝ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΑΙΣΧΡΟΔΙΚΕΙΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Αἰσχροδικείου ὡρίσθη διὰ τὴν 14ην προσεχοῦς Μαΐου ἡ δίκη τῶν ἀλευροβιομηχάνων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τῶν κατηγορουμένων διὰ τὴν γνωστὴν ὑπόθεσιν τῶν ἀλεύρων.

Σχετικαὶ προσκλήσεις ἀπεστάλησαν ἤδη εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασίν του τὸ ἀνώτατον δικαστικὸν συμβούλιον ἐκήρυξε λήξαντα τὸν χρόνον τῆς ἀποσπάσεως τῶν παρὰ τῷ Αἰσχροδικείῳ καὶ τῇ Ἀγορανομικῇ ὑπηρεσίᾳ δικαστικῶν κ. κ. Κριεζῆ, ἐφέτου, Λαμπάκη καὶ Σταθακοπούλου, πρωτοδικῶν, Σωμαρίπα, εἰσαγγελέως ἐφετῶν, καὶ Κάλλια ἀντεισαγγελέως Πλημμελειοδικῶν οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς πρὸ τῆς ἀποσπάσεώς των θέσεις.

Ταὐτοχρόνως τὸ δικαστικὸν συμβούλιον εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀνωτέρω διώρισε πρόεδρον τοῦ Αἰσχροδικείου τὸν ἐφέτην κ. Παπαμιχοῦ, καὶ δικαστικοὺς ἀγορανομικοὺς ἑπόπτας καὶ μέλη τοῦ Αἰσχροδικείου τοὺς παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν δικαστὰς κ. κ. Κιουσόπουλον καὶ Κυριακόπουλον.

Ἐπίσης εἰσαγγελέα τοῦ Αἰσχροδικείου διώρισε τὸν παρ' Ἐφέταις Ἀθηνῶν εἰσαγγελέα κ. Σκαλτσούνην καὶ ἀντεισαγγελέα τὸν παρὰ Πλημμελειοδικαῖς Ἀθηνῶν ἀντεισαγγελέα κ. Χυτῆρην.

Η ΤΑΞΙΣ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΛΦΙΚΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

Ἀπεστάλησαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς εἰς τοὺς Δελφοὺς 12 ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς μετὰ 15 ἐφίππων καὶ 80 πεζῶν χωροφυλάκων πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὰς τελεσθησομένας ἐκεῖ ἑορτάς. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς δυνάμεως ὡρίσθη ὁ διοικητὴς Χωροφυλακῆς Φθιωτιδοφωκίδος κ. Βογιάκος.

ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνέθεσεν εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας κ. Κουτσιμίαρην τὴν διενέργειαν ἀνακρίσεων δι' ἀνακαλυφθείσαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀγορανομίας κατάχρησιν 275.000 δραχμῶν. Ἡ κατάχρησις, ὡς ἀνεκοινώθη, ἐγένετο ὑπὸ τοῦ παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ γραφέως β' Ι. Παπίδα, ὑπὸ τὰς ἀκολούθους συνθήκας: Ὁ ὑπάλληλος αὐτὸς ἐξέδωκε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα δύο ἐντάλματα ἀποζημιώσεως ἐπ' ὀνόματι τῶν ἀνυπάρκτων ἀρτοποιῶν Δαφνῆ καὶ Λαβογιάννη, τὸ πρῶτον ἐκ δρχ. 145.000 καὶ τὸ δεύτερον 130.000. Εἰς τὰ ἐντάλματα αὐτὰ ἔθεσε πλαστὰς ὑπογραφὰς τοῦ κ. Δασίου, διευθυντοῦ τῆς Ἀγορανομίας καὶ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Σίδερη μετὰ δὲ τὴν Μ. Πέμπτην εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τὰ ἐξόφλησε. Ὁ Παπίδας ἀπουσίαζεν τοῦ γραφείου του ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἡ ἀπουσία του ὅμως δὲν ἔγινε αἰσθητή, διότι παρενεβλήθησαν αἱ ἡμέραι ἀργίας τῆς Μ. Παρασκευῆς καὶ τοῦ Πάσχα. Προχθὲς ὅμως ὅταν ἐλήφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἔγγραφον τῆς Τραπέζης γνωρίζουσης τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἄνω ἐνταλμάτων, ἀνεκαλύφθη ὅτι ὁ Παπίδας καταχαμμία ἐκ τῆς ἐξετάσεως τὴν ὁποίαν ἐνήργησεν ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἑβδομάδος διαβατήρια τὰ ὁποῖα ἐθεώρησε δ' ἐξ χώρας, ἀνεχώρησε δὲ τὴν Πέμπτην διὰ Γερμανίαν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΚ ΚΡΗΤΗΣ
ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΠΕΡΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ
Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ.—Η ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ

Ἐπανῆλθε χθὲς τὴν μεσημβρίαν ἐκ Κρήτης ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ τῆς κυρίας του, τοῦ ζεύγους Κρόσφιλντ καὶ τοῦ κ. Ν. Πλαστήρα, ὡς καὶ τῆς λοιπῆς ἀκολουθίας του.

Τὸ ἀπόγευμα ἀνῆλθεν εἰς τὸ «Πεντελικὸν» τῆς Κηφισιᾶς ὅπου κατέλυσεν ὁ κ. Βενιζέλος καὶ συνειργάσθησαν μετ' αὐτοῦ οἱ πλεῖστοι τῶν ὑπουργῶν δι' ὡρισμένα, ἕκαστος, ἐκκρεμῆ ζητήματα τῶν ὑπουργείων των. Αἱ συνεργασίαι θὰ συνεχισθοῦν καὶ σήμερον. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνεκλήθη, δι' ὅλα τὰ ζητήματα ταῦτα, καὶ ἄλλα ὑπηρεσιακά, τὴν Τρίτην.

Εἰς νυκτερινὴν συνομιλίαν του πρὸς τοὺς ἐπισκεφθέντας αὐτὸν ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ὁ κ. Βενιζέλος ἐρωτηθεὶς ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀστήρικτα τὰ περὶ ἐπικειμένης ὑπουργικῆς μεταρρυθμίσεως καὶ προσέθεσεν ὅτι δὲν βλέπει τὸν λόγον νὰ μεταβάλῃ τὰς ἐν προκειμένῳ ἀρχικὰς κατευθύνσεις του, δηλαδὴ νὰ προβῇ εἰς τὴν «ἀνανέωσιν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ τέλος τῆς πρώτης διετίας ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς ἀρχῆς, ἤτοι κατὰ τὸν προσεχῆ Αὔγουστον. Πάντως, ἔπως διακανονίσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο ὅταν νομίσῃ εὔθετον τὴν στιγμήν.

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεργασίαν του μετὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καθώρισε καὶ τὸ δρομολόγιον τῆς προσεχοῦς περιοδείας του ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην.

Οὕτως, ἀναχωρῶν ἐντεῦθεν τὴν 2αν Μαΐου, ὁ κ. Βενιζέλος ἀφοῦ ἐπισκεφθῇ τὰς μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὄρους θὰ μεταβῇ κατὰ πρῶτον εἰς Ἀλεξανδρούπολιν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ὀρεστειάδα. Ἐπιστρέφων εἰς Ἀλεξανδρούπολιν θὰ κατέλθῃ σιδηροδρομικῶς εἰς Κομοτινήν, Ξάνθην, Δράμαν καὶ Σέρρας. Εἰς ἑκάστην τῶν ἀναφερομένων πόλεων θὰ παραμείνῃ ἀνὰ μίαν ἡμέραν, διὰ νὰ δεχθῇ ἐπιτροπὰς καὶ μελετήσῃ τὰ ἐπιτόπια ζητήματα. Ἀκολούθως, κατερχόμενος εἰς Θεσσαλονίκην, θὰ παραμείνῃ ἐκεῖ ἐπὶ 2—3 ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας θὰ συγκροτηθοῦν ὑπὸ τὴν προεδρίαν του διάφοροι συσκέψεις μετὰ τῶν συνεδρων ὑπουργῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁρμοδίων ἀρχῶν διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ζητημάτων ἐκείνων τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν ἐξετασθῇ κατὰ τὸ ταξείδιον. Ἰδιαίτεραι συσκέψεις πρόκειται νὰ γίνουν, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, διὰ τὰ ζητήματα τῆς ἀποκεντρώσεως καὶ αὐτοδιοικήσεως, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Βενιζέλος θέλει νὰ ἐξαγγείλῃ ὡς τετελεσμένην. Ἐπίσης, ἰδιαιτέρως θὰ ἐξετασθῇ τὸ ζήτημα τῆς παροχῆς διευκολύνσεων εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν τροφίμων, λαμβανομένων καὶ δι' αὐτὸ ἀποφάσεων ἀναλόγων πρὸς τὰ σχετικὰ συμπεράσματα τοῦ κ. Βενιζέλου ἐκ τῆς περιοδείας του. Τὰ συμπεράσματα ταῦτα, ὡς πρὸς τὰ γενικώτερα ζητήματα, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ περιλάβῃ εἰς τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους θὰ ἐκφωνήσῃ πρὸς τὸν λαόν.

Ἐκ Θεσσαλονίκης θὰ κανονισθῇ τὸ δρομολόγιον τῆς περαιτέρω περιοδείας ἀνὰ τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν ὡς καὶ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς Ἀθήνας. Πάντως, ἡ πρωθυπουργικὴ περιοδεία ὑπολογίζεται ὅτι θὰ διαρκέσῃ τὸ ὀλιγώτερον 15 ἡμέρας.

Η ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κ. Βενιζέλου —ὅστις ἀκολούθως προτίθεται νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τοὺς Δελφούς— θὰ καθορισθῇ ἡ ἡμέρα τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῶν δύο νομοθετικῶν σωμάτων, ἡ ὁποία ὑπολογίζεται ὅτι θὰ συμπέσῃ μάλλον περὶ τὸ τέλος Μαΐου ἢ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου, ἐφέσον, ἐννοεῖται, ἡ ειδικὴ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ ἐως τότε συμπληρώσει τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν δύο κυρίων νομοθετημάτων τὰ ὁποῖα παρεπέμφθησαν εἰς αὐτήν, ἤτοι τοῦ ἐνεδριάσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας δὲν θὰ παραταθοῦν ὑπωσδήποτε πέραν τῶν ἐλίγων ἡμερῶν.

Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗΝ ΤΟΥ 1 1)2 ΕΚ. ΛΙΡΩΝ
ΠΟΙΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΕΖΗΤΗΣΕΝ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ
Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ κ.κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΗ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπεξειργάσθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐν Κηφισιᾷ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆ τὸ ἀποσταλὲν ἐκ Λονδίνου σχέδιον συμβάσεως διὰ τὴν ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν προκαταβολὴν πρὸς χρηματοδότησιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων.

Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη παρὰ τοῦ κ. Μαρῆ, ἀπεφασίσθη νὰ ζητηθοῦν τηλεγραφικῶς τροποποιήσεις εἰς τὸ σημεῖον τῶν ἐνδιαμέσων τόκων, δεδομένου ὅτι ἡ προκαταβολὴ θὰ ἀναλαμβάνεται παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου προοδευτικῶς, ἵνα μὴ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον πληρώσῃ ὁλόκληρον τὸν τόκον ἐθνῶς ὡς ὑπογραφῇ ἡ σύμβασις, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν ποσῶν τὰ ὁποῖα θὰ ἀναλαμβάνῃ ἑκάστοτε. Θὰ ζητηθῇ ἐπίσης ὅπως εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν πραγματοιηθῇ τὸ δάνειον ἐντὸς ἔτους δικαιοῦται τὸ Δημόσιον νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν προκαταβολὴν ἐντὸς δώδεκα μηνῶν, μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς ἐκ τῆς συμβάσεως παρασχεθησομένης ἐτησίας προθεσμίας.

Ἕτερον σοβαρὸν ἐπίσης σημεῖον, διὰ τὸ ὁποῖον θὰ ζητηθῇ ἡ διευκρίνισίς του εἶνε τὸ ἂν θὰ δοθῇ ἡ προκαταβολὴ εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἀρτίου, ὁπότε ὁ τόκος θὰ ἀνέλθῃ εἰς 6.10 ο)ο ἢ κάτω τούτου, ὁπότε ὁ τόκος θὰ εἶνε 5.75 ο)ο.

Οἱ "Ἄγγλοι τραπεζῖται ζητοῦν ἀφ' ἑτέρου ὅπως διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ δανείου ἔχουν προτίμησιν ἐπὶ ἴσοις ὅροις καὶ νὰ δύνανται, ἐὰν δὲν πραγματοποιηθῇ ὁπωσδήποτε τὸ δάνειον, νὰ ἐκποιῶσι τὰς ὁμολογίας τοῦ 1914 εἰς τὴν χρηματαγορὰν Λονδίνου καὶ εἰς τιμὴν κατὰ 3 μονάδας κάτω τῆς μέσης τιμῆς τοῦ δεκαπενθημέρου τοῦ Χρηματιστηρίου Λονδίνου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκποιήσεώς των.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θὰ σταλῶσι σήμερον τηλεγραφικῶς νέαι ὁδηγίαι εἰς τὸν κ. Διομήδην. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ τροποποιήσεις τῆς Κυβερνήσεως γίνουν ἀποδεκταὶ παρὰ τῶν "Ἄγγλων τραπεζιτῶν, ἡ τύμβασις θὰ ὑπογραφῇ περὶ τὰ τέλη τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

Τὸ ἀποσταλὲν προσχέδιον τῆς συμβάσεως συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἐπιστολὴν τοῦ κ. Διομήδους πρὸς τὸν κ. Μαρῆν. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὁ κ. Διομήδης τονίζει ὅτι ἐκ τῶν γενομένων συζητήσεων μετὰ τῶν ἀγγλικῶν κύκλων διεπίστωσεν ὅτι ἡ πίστις τῆς Ἑλλάδος παραμένει ἀκλόνητος εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Μάλιστα ἡ σώφρων διαχείρισις τῶν ἑλληνικῶν δημοσίων οἰκονομικῶν, ὡς προσθέτει ὁ κ. Διομήδης, ἀναφέρεται καὶ «ὡς παράδειγμα» εἰς συζητήσεις οἰκονομικῶν κύκλων.

περίσσευμα εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1929—30 θὰ φθάσῃ ἀσφαλῶς τὰ 300 ἑκατομμύρια.

ΑΝΕΥΡΕΣΙΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΚΕΛΕΤΟΥ ΕΝΤΟΣ ΦΡΕΑΤΟΣ

Εἰς ἕνα ξηροπήγαδο ἔξωθι τοῦ Ἀμαρουσίου εὑρέθη πρὸ ἡμερῶν σκελετὸς κεκαλυμμένος ὑπὸ πετρῶν καὶ χωμάτων ὁ ὁποῖος διεπιστώθη ὅτι ἀνήκει εἰς ἄγνωστον νέον ἡλικίας 18 περίπου ἐτῶν. Ὁ ὑφηγητὴς τῆς ἰατροδικαστικῆς κ. Κάτσας ὁ ὁποῖος ἐνήργησεν αὐτοψίαν ἐπ' αὐτοῦ ἀνεκάλυψε μίαν ὀπὴν διὰ σφαίρας πρὸς τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ κρανίου τὸ ὁποῖον συγχρόνως φέρει καὶ συντριπτικὸν κάταγμα. Ἡ ἀποκάλυψις αὕτη ἔδωσεν ὑπονοίας ὅτι πρόκειται περὶ ἐγκλήματος καὶ διετάχθησαν σχετικαὶ ἀνακρίσεις. Πρόκειται ὅμως περὶ ὑποθέσεως ἐντελῶς μυστηριώδους.

ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ
ΠΡΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν συνεστήθησαν τέσσαρες ἐπιτροπαὶ ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν κανονισμῶν τοῦ Σώματος. Ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ θὰ καταρτίσῃ τὸν γενικὸν κανονισμὸν τῆς Χωροφυλακῆς, ἀπετελέσθη δὲ ἀπὸ τὸν συν) χην κ. Ζερβοϊμάκην, ὡς πρόεδρον, τὸν συν) χην κ. Κωνσταντινίδην, τοὺς ἀντ) ρχας κ.κ. Ζῶρον καὶ Παπανικολάου, τὸν ταγ) ρχην κ. Τζάτζιμον, τὸν δικαστικὸν σύμβουλον κ. Χαζιράκην, τὸν ταγ) ρχην πεζικοῦ κ. Γερασίμην, τὸν μοίραρχον κ. Παπαγεωργάκην καὶ τὸν ὑπομοίραρχον κ. Τσούσην. Ἡ δευτέρα ἐπιτροπὴ θὰ καταρτίσῃ τὸν κανονισμὸν γραφείων τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἀπετελέσθη ἀπὸ τοὺς κ.κ. ἀντ) χην Ζῶρον ὡς πρόεδρον, ταγμ. Μανουσάκην, μοίραρχον Σαρτζετάκην καὶ ὑπομοίραρχους Σαράφην καὶ Βοκελφράκην. Ἡ τρίτη ἡ ὁποία θὰ καταρτίσῃ τὸν κανονισμὸν σχολείων χωροφυλακῆς, ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ.κ. συν) χου Βούρου ὡς προέδρου, ταγμ. Σταμάτη, λοχ. πεζ. Δίβα, μοιράρχου Μαρκάκη καὶ ὑπομοιράρχου Μπόγρη καὶ ἡ τετάρτη ἡ ὁποία θὰ καταστρώσῃ τὸν κανονισμὸν τῶν λογιστηρίων τῆς χωροφυλακῆς ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ.κ. ἀντ) ρχου ἐπιμελητείας Ζωγράφου ὡς προέδρου, ἀντισυντ. Πατεράκη, ταγμ. Παπαδάκη καὶ ὑπομοιράρχων Σπυριδάκη, Γεωργοπούλου καὶ Τσιτσήρα.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ
ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΟΥΝ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΝ

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐπαναστατικῶν ἐργατικῶν σωματείων ἐπισκεφθεῖσα χθὲς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ἐζήτησεν ἄδειαν ἐργατικῆς συγκεντρώσεως διὰ τὴν 1ην πρωϊνὴν τῆς 1ης Μαΐου εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ταχυδρομείου πρὸς ἑορτασμὸν τῆς ἐργατικῆς Πρωτομαγιᾶς. Ἡ ἰδία ἐπιτροπὴ ἐζήτησεν ἐπιπροσθέτως ὅπως ἐπιτραπῇ ἵνα ἡ συγκέντρωσις μεταβληθῇ εἰς διαδήλωσιν καὶ διέλθῃ διὰ τῶν ὁδῶν Γεωργίου Σταύρου, πλατείας Συντάγματος, ὁδῶν Ἑρμοῦ, Ἀθηνᾶς καὶ μέχρι Σωκράτους.

Ὁ κ. Σίδερης ἐδήλωσεν ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ συγκέντρωσιν εἰς ἀνοικτὸν χῶρον ἐντὸς τῆς πόλεως, πολὺ δὲ περισσότερον ἐπαναστατικὴν διαδήλωσιν ἀνὰ τὰς ὁδούς. Εἰς δήλωσιν τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι οἱ ἐργάται θὰ συγκεντρωθοῦν καὶ παρὰ τὴν τυχὸν ἀπαγόρευσιν, ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι πρέπ